

at der ikke foreligger saadanne Meddelelser og Beregninger fra Regjeringens Side fra de senere Aar, som der foreligger fra de tidligere, hvorved man dog tillærmelsesvis kunde beregne Afgiften for alle Brænderierne med Undtagelse af Gjerbrænderierne; man kunde saa give et passende Tillæg for Gjerbrænderierne i Forhold til det Kvantum Spiritus, som produceres i dem. Men vi have ikke en saadan nøiagtig Beregning, som har medfulgt forskjellige tidligere Lovforslag, hvoraf man saae, hvor Meget der var produceret af de forskjellige Stoffer, hvor Meget Brændevin, der var udbundet i Brænderierne som svarende den og den Afgift. Om disse Sagers tidligere Skæbne kan jeg ikke vente at komme i Overensstemmelse med den høitærede Minister. Det er en Selvfølge, at den høitærede Minister ser, hvad her er foretaget i denne Sag i de sidste 10 eller 15 Aar, i et andet Lys end jeg, men jeg tror dog, at det er en vel dristig Forventning af den høitærede Minister, at det nuværende Folkething skulde kunne antages at ville slutte sig til det Standpunkt i Brændevinsagen, som Folkethinget i Samlingen 1871—72 indtog. Jeg kan dog nemlig ikke antage, at den høitærede Minister anser det Tidspunkt for at være nær forestaaende, at de, som den Gang havde Flertallet i Folkethinget, igjen skulde faae Flertal i Folkethinget, og jeg tror at turde sige, at det nuværende Flertal sikkert ikke stiller sig paa Standpunktet fra 1871—72. Heller ikke med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad Grunden var til Landstingets Afslag paa det i 1872 oversendte Toldlovsforslag, tror jeg, at den høitærede Ministers Forklaring er udtømmende; det var maasse nok en af Grundene, i alt Fald var det den Grund, der blev stærkest fremjat; men mon ikke Hovedgrunden skulde ligge et ganske andet Sted og være den, at Landstinget drev Visnepolitik mod Minister Jønger? Thi dette var Tilfældet. Men det er i det Hele taget Noget, som man ikke holder af at høre fra den Side, som slutter sig til den høitærede Minister, at Landstinget har drevet Visnepolitik; men det har det gjort paa mange Omraader, det har drevet den allerede den Gang, længe inden Folkethinget tænkte derpaa, og det har Landstinget gjort maasse lige til i Aar. Jeg tvivler ikke om, at dersom Folkethinget vilde stille sig paa det Standpunkt, at det bød den høitærede Minister en betydelig forhøiet Skat, saa vilde den høitærede Minister være villig til at indrømme det lige saa store Medsættelser, som man kunde blive enig om, vel at nævne dog ikke dem, som Folkethinget særlig

sætter Pris paa, men i alt Fald Medsættelse til et lige saa stort Beløb. Men efter det Standpunkt, som vi staa paa i denne Sag og anse os for berettigede til at stille os paa, anse vi en saadan Indrømmelse for at være meget lidet værd. Det beror paa os, hvor vidt den høitærede Minister, i alt Fald paa grundlovmæssig Maade, kan faae nogen Indtægtsforøgelse for Statskassen, og saaledes have vi jo det i alt Fald i vor Haand at sikre os for, at den kommer Skatteyderne til Gode, før vi vedtage den. Det kan saaledes ikke betragtes som nogen Indrømmelse fra den høitærede Ministers Side, at han vil være villig til, naar vi yde ham større Skatter, saa at give lige saa store Afslag paa andre Steder. Nei, hvad vi have Ret til at kræve paa dette Omraade — dette finder jeg mig foranlediget til at sige i Anledning af den høitærede Ministers Bemærkning i saa Henseende — det er, at vi faae Afslag for Krigsskattens Beløb, hvilken Skat, for at bruge de Ord, som et forhenværende Medlem fra Middelfart (Morrad) har brugt her i Salen, er bibeholdt mod Tro og Love. Hvad denne Lovs Virkninger angaar, saa tror jeg, at baade det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Bluhme) og maasse ogsaa den høitærede Minister noget overvurdere dens Virkning for Landbruget, thi det er vistnok ikke saa sandsynligt, som de to ærede Talere antage, at Brændevinsbrændingen vil blive flyttet tilbage fra Byerne til Landet ved denne Forandring. Jeg tror, at man tør sige, at dersom denne Beskatningsform var bleven indført for femten Aar siden, vilde det være bleven forhindret, at Brændevinsbrænderierne vare udvandrede fra Landet til Njøbstæderne, men at de nu ville vandre tilbage betragter jeg som noget tvivlsomt. Hele Udviklingen i Brændevinsindustrien har ført til, at de store Brænderier have faaet et saadant Overtag, at de smaa vanskeligere ville kunne konkurrere med dem, og jeg tror, at Ministeren tager feil, naar han siger, at de smaa Brænderier ville blive ved Karrumsbeskatningen, mens de store vil gaa til Udbyttebeskatningen. Man skulde antage, at det Modsatte vilde blive Tilfældet, at de smaa Brænderier, som efter Karrumsbeskatningen svare langt høiere Afgift end de Store, vilde gribe den ny Beskatningsmaade med begge Hænder, hvorimod de store, som maa gaa over fra Benyttelsen af Mais til Benyttelsen af Kartofler eller andet Raamateriale, og som maa foretage temmelig store og besværlige Forandringer, sikkert ville betænke sig paa at gaa over dertil, hvis det ikke gjøres obligatorisk. Det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Dahl) benyttede denne Bei-